

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 16 juli 2010 in zaak
nrs. 10/23156 en 10/23158 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 juni 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 juli 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en dat besluit vernietigd. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 juli 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 januari 2011, waar de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister), vertegenwoordigd door mr. J.E.J. ten Berg, werkzaam bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, en de vreemdeling, bijgestaan door mr. J.A. Tegenbosch, advocaat te Eindhoven, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. De minister klaagt in de enige grief dat de voorzieningenrechter, door te overwegen dat de omstandigheid dat het aan de aanvraag ten grondslag gelegde arrestatiebevel geen origineel is er niet aan in de weg staat het stuk als nieuw gebleken feit aan te merken, heeft miskend dat uitsluitend een document waarvan de authenticiteit is vastgesteld een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid kan zijn. Een afschrift van een document kan niet worden aangemerkt als een authentiek document en dus niet als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid, aldus de minister.

Voorts heeft de voorzieningenrechter, volgens de minister, ten onrechte overwogen dat de vreemdeling het afschrift van het arrestatiebevel niet eerder in het geding had kunnen brengen. Hij betoogt daartoe dat de door de vreemdeling gesignaleerde corruptie in Syrië in het algemeen en die waardoor hij het afschrift van het arrestatiebevel in handen heeft gekregen in het bijzonder door de voorzieningenrechter ten onrechte beschouwd zijn als rechtvaardiging voor het eerst in de onderhavige procedure inbrengen van het stuk. Uit het gegeven dat de vreemdeling eerst na het afwijzende besluit van 17 februari 2010 heeft besloten pogingen te ondernemen het afschrift van het arrestatiebevel alsnog in zijn bezit te krijgen en in het geding te brengen, kan worden afgeleid dat dit stuk in ieder geval naar zijn oordeel van belang was voor de beoordeling van zijn aanvraag. Dat hij pas naderhand tot dit inzicht is gekomen, rechtvaardigt niet dat hij het afschrift van het arrestatiebevel niet al bij de indiening van zijn eerste aanvraag heeft overgelegd. Niet is gebleken dat de vreemdeling niet al eerder in het bezit had kunnen komen van dit document, aldus de minister.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.1.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.1.3. De vreemdeling heeft eerder, op 11 februari 2010, een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 17 februari 2010 is deze aanvraag afgewezen. Het besluit van 28 juni 2010 is van gelijke strekking als dat van 17 februari 2010, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.1.4. Bij de onderhavige aanvraag heeft de vreemdeling een afschrift van een arrestatiebevel van de Politieke Veiligheidsdienst van het ministerie van Binnenlandse Zaken van Syrië gericht aan de directeur van de afdeling Veiligheidsdienst voor Strafzaken in Al Mazza, gedateerd 25 december 2009, overgelegd. Het is volgens de vreemdeling niet mogelijk om het originele document te krijgen. Hij verwijst daartoe naar het algemeen ambtsbericht inzake Syrië van de minister van Buitenlandse Zaken van september 2009. Voorts was het volgens hem onmogelijk om dit document bij de eerdere aanvraag van 11 februari 2010 in te brengen, aangezien dergelijke documenten in Syrië niet worden uitgereikt. Zijn vader heeft het via smeergeld en connecties in handen gekregen, waarna het via een vriend van zijn vader vanuit Libanon aan hem is verzonden.

2.1.5. De voorzieningenrechter heeft terecht overwogen dat de vreemdeling het originele arrestatiebevel niet in zijn bezit kan krijgen. De vreemdeling kon derhalve enkel een afschrift van het arrestatiebevel overleggen. Beoordeeld dient te worden of dit document als een nieuw feit

of veranderde omstandigheid als hiervoor onder 2.1.2. bedoeld kan worden aangemerkt.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraken van 8 oktober 2007 in zaak nr. 20070465/1 en 7 april 2010 in zaak nr. 200902935/1/V3; www.raadvanstate.nl) is geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, indien de authenticiteit van de stukken waarmee de desbetreffende vreemdeling de door hem gestelde nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden wil aantonen niet is vastgesteld. Aan de hand van het door de vreemdeling overgelegde afschrift kan niet worden vastgesteld of het document is opgemaakt door een daartoe bevoegde instantie. De informatie in het document wordt verder niet door enig ander concreet bewijs gestaafd. Onder deze omstandigheden is derhalve geen sprake van een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid als hiervoor onder 2.1.2. bedoeld. Dat de vreemdeling het originele arrestatiebevel niet in zijn bezit kan krijgen en in zoverre in bewijsnood verkeert, kan daaraan niet afdoen. De voorzieningenrechter heeft dit niet onderkend.

2.1.6. Voorts is het ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, gelezen in samenhang met artikel 3.114 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000), zoals dat gold ten tijde van de eerdere aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning (thans artikel 3.111 van het Vb 2000), aan de vreemdeling alle voor de beoordeling van zijn aanvraag mogelijk relevante gegevens te verstrekken, op basis waarvan beoordeeld kan worden of een rechtsgrond voor verlening bestaat. De vreemdeling heeft tijdens het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden verklaard dat hij eerst nadat negatief was beslist op zijn eerste aanvraag op de hoogte is geraakt van het belang dat aan bewijsstukken wordt gehecht en dat hij toen zijn vader heeft verzocht stappen te ondernemen om bewijs te verzamelen. De vreemdeling heeft geen in rechte te honoreren verklaring gegeven waarom hij zijn vader dan wel een ander familielid of vriend niet eerder had kunnen vragen om zijn contacten aan te wenden om in het bezit te komen van documenten ter onderbouwing van zijn asielrelaas. Hij heeft weliswaar verklaard dat zijn vader is gearresteerd op 25 en 29 december 2009, 2 januari 2010 en op 7 of 8 januari 2010, maar hij heeft ook verklaard dat zijn vader steeds na één of twee dagen weer werd vrijgelaten, zodat niet valt in te zien dat deze arrestaties zijn vader dan wel een ander voor en tijdens zijn eerdere asielprocedure zouden hebben belet om zulke documenten te vergaren. Niet is gebleken dat het niet mogelijk zou zijn geweest het verkregen document in de eerdere procedure, die tot het in rechte onaanastbaar worden van het besluit van 17 februari 2010 heeft geleid, in te brengen, althans in die procedure van pogingen tot het verkrijgen van documenten melding te maken. Ook hierom is hetgeen de vreemdeling heeft overgelegd in het kader van de aanvraag van 22 juni 2010 geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid, als hiervoor bedoeld. De voorzieningenrechter heeft dit eveneens niet onderkend. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Nu in hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd en heeft

overgelegd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen, zich evenmin een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet en hij voorts niet heeft aangevoerd dat sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Bahaddar tegen Nederland, van 19 februari 1998, nr. 145/1996/764/965, JV 1998/45, zal het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 28 juni 2010, doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, alsnog ongegrond worden verklaard.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 16 juli 2010 in zaak nr. 10/23156;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. C.H.M. van Altena, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

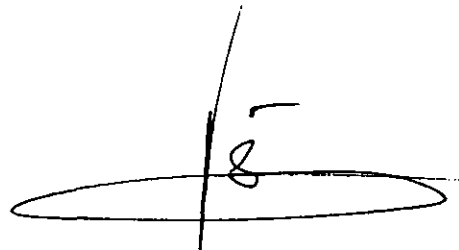
w.g. Van Loo
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 maart 2011

418-563.

Verzonden: 2 maart 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

AC 10

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 10/23158 (verzoek)

AWB 10/23156 (beroep)

Datum uitspraak: 16 juli 2010

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

OK

inzake

geboren op

v-nummer

Statenloos,

verzoeker,

gemachtigde mr. J.A. Tegenbosch,

tegen

de Minister van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 28 juni 2010 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 22 juni 2010 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is op 29 juni 2010 bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Zevenaar. Verzoeker heeft daartegen op 29 juni 2010 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 29 juni 2010 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 9 juli 2010. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.M.J. Pieters.

+31263592727

Registratienummers: AWB 10/23158(verzoek)
AWB 10/23156 (beroep)

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.

3. Uit de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling), vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling-rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

4. Verzoeker heeft eerder, op 11 februari 2010 een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Deze aanvraag is bij besluit van 17 februari 2010 afgewezen. Het daartegen ingestelde beroep is bij uitspraak van 19 maart 2010 door deze rechtbank en nevenzittingsplaats ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 25 mei 2010 van de Afdeling is deze uitspraak bevestigd. Het besluit van 28 juni 2010 is van gelijke strekking als dat van 17 februari 2010, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep het onder rechtsoverweging 3 weergegeven beoordelingskader van toepassing is.

5. Als nieuw feit heeft verzoeker ingebracht een afschrift van een arrestatiebevel, inclusief vertaling. Uit de vertaling blijkt dat dit bevel verzoeker betreft. Het is gedateerd 25 december 2009. Verzoeker heeft verklaard dat hij dit stuk niet eerder in kon brengen omdat deze documenten in Syrië niet worden uitgereikt. Zijn vader heeft via smeergeld en connecties het document in handen gekregen, hetgeen strookt met de passage in het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van september 2009 inzake Syrië waarin wordt vermeld dat corruptie een wijdverbreid verschijnsel in de Syrische samenleving is, ook als het gaat om de afgifte van documenten en niet valt uit te sluiten dat ambtenaren allerlei documenten afgeven aan familie, vrienden of tegen geld aan derden. Vervolgens is dit document via een vriend van zijn vader, eigenaar van een supermarkt met de naam _____ gelegen in _____ een wijk van _____ vanuit Libanon naar verzoeker verzonden. De vader van verzoeker mag het land als statenloze Koerd niet uit en verzending vanuit Syrië is te gevaarlijk, aldus verzoeker.

+31263592727

Registratienummers: AWB 10/23158(verzoek)

3

AWB 10/23156 (beroep)

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verzoeker dit stuk niet eerder, te weten voor 17 februari 2010, in het geding had kunnen brengen. De wijze van verkrijging alswel de wijze van verzending als voorgesteld is niet ongeloofwaardig.

Voorts betreft het weliswaar een afschrift, doch van dergelijke stukken zijn in Syrië originelen niet te krijgen, slechts afschriften. Dit betekent dat de omstandigheid dat het door verzoeker aan zijn herhaalde aanvraag ten grondslag gelegde arrestatiebevel geen origineel is, er niet aan in de weg staat dit stuk als een nieuw feit aan te merken. Nu dit bevel een onderbouwing van het asielaanvraag van verzoeker betreft, had het aldus op de weg van verweerder gelegen zich een oordeel te vormen over de waarde die aan dit document moet worden gehecht en heeft verweerder de aanvraag ten onrechte op de voet van artikel 4:6 van de Awb afgewezen.

6. Gelet op het voorgaande is het beroep gegrond en wordt het besluit van 28 juni 2010 vernietigd en zal verweerder een nieuw besluit op de aanvraag van verzoeker moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. Gelet hierop dient het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening te worden afgewezen.

7. De voorzieningenrechter acht termen aanwezig om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Awb en verweerder te veroordelen in de door verzoeker in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs gemaakte proceskosten, welke zijn begroot op € 1311,- aan kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, te weten 1 punt voor het indienen van het verzoekschrift, 1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting. Van andere kosten in dit verband is de voorzieningenrechter niet gebleken.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 28 juni 2010;
- III. wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af;
- IV. veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoeker ten bedrage van € 1311,-;

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.J.W.P. van Gastel, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. M.G.J. Litjens, griffier.

De griffier,

De voorzieningenrechter,

Uitgesproken in het openbaar op 16 juli 2010.

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

VERZONDEN OP

Ontvangst tijd 16 JUL 2010 15:21

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

I

Postadres Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 JUL 2010	
ZAAKNR.	201007164
AAN:	P.W. DE BONE
BEHANDELD: DD:	PAR:

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	mr. M.M.J. Pieters
Doorkiesnummer(s)	073 8883017
Datum	23 juli 2010
Dossiernummer	1002-11-1309
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep Minister van Justitie alsmede verzoek om een voorlopige voorziening /

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, van 16 juli 2010, verzonden op 16 juli 2010, met kenmerk AWB 10/23156.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Minister gehouden een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak. Nu de Minister zich niet met deze uitspraak kan verenigen verzoek ik u bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat hij geen nieuwe beslissing hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger beroep heeft beslist. Het belang van de Minister bij de gevraagde voorziening is, ongeacht de uitkomst van de procedure, gelegen in de vaststelling dat hij geen dwangsom verschuldigd zal worden over de periode van de behandeling van het hoger beroep. Daarnaast is het belang gelegen in het voorkomen van de situatie dat de Minister het beslisproces voortzet en met inachtneming van de uitspraak mogelijk inwilligt, terwijl met de gegrondverklaring van het hoger beroep de inwilliging weer teniet zou worden gedaan.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend

S.H.M. Mees, senior-procesvertegenwoordiger

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 JUL 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

Hoger beroepsschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie
te Den Haag
appellant
gemachtigde: mevrouw mr. S.H.M. Maas,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank te 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Arnhem
van 16 juli 2010
met kenmerk AWB 10/23156

Inzake:

met IND-kenmerk 1002-11-1309
aan te dulden als verweerder
gemachtigde: mr. J.A. Tegenbosch
advocaat te Eindhoven (Postbus 2390, 5600 C)

Procesvertegenwoordiging
IND

Postbus 118
6201 AC 's-Hertogenbosch

Contactpersoon:
mr. M.M.J. Pieters
Tel. 073 8883017
Fax 073 8883088

1. Inleiding

De Minister van Justitie (verder: de Minister) komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem (verder: de voorzieningenrechter) van 16 juli 2010, verzonden op 16 juli 2010, met kenmerk AWB 10/23158 (*productie*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep van (verder: verweerder) tegen het besluit van de Minister van 28 juni 2010 gegrond heeft verklaard, dit besluit heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en hem in de proceskosten heeft veroordeeld.

Waar hierna de Minister wordt genoemd, wordt daaronder in voorkomend geval mede begrepen de eerdere bewindspersoon voor ~~Vreemdelingenzaken.~~

2. Achtergronden

- 2.1. Op 11 februari 2010 heeft verweerder een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw. Bij besluit van 17 februari 2010 is deze aanvraag afgewezen. Het door verweerder tegen dit besluit ingestelde beroep is bij uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, van 19 maart 2010 (AWB 10/6304) ongegrond verklaard. Verweerder heeft tegen deze uitspraak bij uw Afdeling hoger beroep ingesteld. Bij uitspraak van 25 mei 2010, 201002998/1 heeft uw Afdeling de uitspraak van de voorzieningenrechter bevestigd.
- 2.2. Op 22 juni 2010 heeft verweerder andermaal een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw.
- 2.3. Bij besluit van 28 juni 2010 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen. Dit besluit is op 29 juni 2010 aan verweerder bekend gemaakt in het Aanmeldcentrum te Zevenaar.
- 2.4. Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grief

- 3.1. De Minister heeft één grief tegen de uitspraak.
- 3.2. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 5 op pagina 2 en 3 van de bestreden uitspraak:

"(...)

Gelet op het voorgaande is de rechtbank (lees: de voorzieningenrechter - *corr. dzz*) van oordeel dat verzoeker dit stuk niet eerder, te weten voor 17 februari 2010, in het geding had kunnen brengen. De wijze van verkrijging als wel de wijze van verzending als voorgesteld is niet ongeloofwaardig. Voorts betreft het weliswaar een afschrift, doch van dergelijke stukken zijn in Syris originelen niet te krijgen, slechts afschriften. Dit betekent dat de omstandigheid dat het door verzoeker aan zijn herhaalde aanvraag ten

grondslag gelegde arrestatiebevel geen origineel is, er niet aan in de weg staat dit stuk als een nieuw feit aan te merken. Nu dit bevel een onderbouwing van het asielrelaas van verzoeker betreft, had het aldus op de weg van verweerder gelegen zich een oordeel te vormen over de waarde die aan dit document moet worden gehecht en heeft verweerder de aanvraag ten onrechte op de voet van artikel 4:6 van de Awb afgewezen."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden rechtsoverweging van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 6 en 7 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.
4. Toelichting op de grief
- 4.1. Allereerst wijst de Minister er op dat de eerdere asielaanvraag van verweerder van 11 februari 2010 is afgewezen wegens de ongeloofwaardigheid van het door hem naar voren gebrachte asielrelaas. Dit oordeel is met de uitspraak van uw Afdeling van 25 mei 2010 in rechte vast komen te staan.
- 4.2. Uit de jurisprudentie van uw Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (OV 1998/45) voordoen.
- 4.3. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

- 4.4. Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat verweerder het afschrift van het arrestatiebevel van 25 december 2009 niet vóór 17 februari 2010 (datum van het eerdere afwijzende besluit) in het geding had kunnen brengen.
- 4.5. Op grond van het bepaalde in artikel 31, eerste lid, Vw f artikel 3.114 Vb had het op de weg van verweerder gelegen om bij de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van 11 februari 2010 alle gegevens te verstrekken nodig voor de beoordeling van zijn asielaanvraag.
- 4.6. Uit het gegeven dat verweerder na het afwijzende besluit van 17 februari 2010 heeft besloten pogingen te ondernemen het afschrift van het arrestatiebevel alsnog in zijn bezit te krijgen en in het geding te brengen, kan worden afgeleid dat dit stuk in ieder geval naar zijn oordeel van belang was voor de beoordeling van zijn asielaanvraag. Dat verweerder pas naderhand tot dit inzicht is gekomen (zie pagina 4 rapport Gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 23 juni 2010 waar de verklaring van verweerder is opgenomen dat hij niet wist dat hij bewijsstukken nodig had) rechtvaardigt niet dat hij het afschrift van het arrestatiebevel niet al bij de indiening van zijn eerste asielaanvraag heeft overgelegd of dat hij daarbij niet heeft kenbaar gemaakt dat hij in ieder geval doende was om dit document in zijn bezit te krijgen.
- 4.7. De voorzieningenrechter is daaraan voorbijgegaan door te overwegen dat verweerder dit stuk niet vóór 17 februari 2010 in het geding had kunnen brengen. De voorzieningenrechter baseert dit oordeel op hetgeen verweerder heeft verklaard over de wijze waarop in het algemeen een dergelijk document in Syrië kan worden verkregen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter komt dit ook overeen met de passage uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van september 2009 inzake Syrië die handelt over het in dat land wijd verbreide verschijnsel van corruptie. De voorzieningenrechter verbindt daaraan de conclusie dat de wijze van verkrijging en de wijze van verzending zoals die door verweerder is uiteengezet niet ongeloofwaardig is.
- 4.8. De Minister kan deze door de voorzieningenrechter gegeven motivering niet volgen. Immers, de vraag die voorlag was of verweerder het betreffende document eerder had kunnen en daarom ook moeten overleggen. Door te overwegen dat verweerder gevolgd kan worden in de wijze waarop hij het afschrift van het arrestatiebevel heeft verkregen en het is verzonden, heeft de voorzieningenrechter deze vraag niet beantwoord. De door verweerder gesignaleerde corruptie in Syrië in het algemeen en die waardoor hij het afschrift van het arrestatiebevel in handen heeft gekregen in het bijzonder zijn door de voorzieningenrechter ten onrechte beschouwd als rechtvaardiging voor het tardief in de procedure inbrengen van het afschrift van het arrestatiebevel. De Minister stelt zich op het standpunt dat niet gebleken is dat verweerder niet al eerder in het bezit had kunnen komen van het door hem van belang geachte document.
- 4.9. Voorts heeft de voorzieningenrechter naar het oordeel van de Minister miskend dat uitsluitend een document waarvan de authenticiteit is vastgesteld een feitelijk novum kan zijn. Een afschrift van een document kan per definitie niet worden aangemerkt als een authentiek document. Dat in Syrië geen arrestatiebevelen zijn te verkrijgen waarvan de authenticiteit kan

worden vastgesteld maar enkel afschriften maakt dit niet anders.

- 4.10. Nu het afschrift van het arrestatiebevel geen authentiek stuk is en daaraan niet de door verweerder beoogde betekenis kan worden toegekend, heeft de voorzieningenrechter ten onrechte overwogen dat dit een onderbouwing van het (ongeloofwaardig bevonden) asielrelaas van verweerder betreft. Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter overwogen dat het op de weg van de Minister had gelegen zich een oordeel te vormen over de waarde die aan dit document moet worden gehecht en dat de Minister de aanvraag ten onrechte op de voet van artikel 4:6 Awb heeft afgewezen.

Zie:

- AbRS 16 oktober 2007, 200703499/1 (www.raadvanstate.nl).

5 Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 28 juni 2010 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 23 juli 2010

Gemachtigde,

S.H.M. Maas, senior-procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 8883017
telefax 073 8883088